

ת"פ 30452/12/18 - מדינת ישראל נגד רון שיינברג

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 30452-12-18 מדינת ישראל נ' שיינברג

בפני בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות עו"ד רפי עמוס ומתמחה משה
דרעי
נגד
רון שיינברג באמצעות ב"כ עו"ד שרייבר
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 13/05/17 בקרית גת, סחר הנאשם בסם מסוכן בכך שמכר סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 27.0895 גרם נטו, וזאת בתמורה ל-1,000 ₪ ומבלי לקבל היתר או רישיון לכך.

הסדר הטיעון

2. במסגרת ההסדר אשר הציגו ב"כ הצדדים ביום 13/02/19 הוסכם כי הנאשם יודה ויורשע, וישלח לקבלת תסקיר. ב"כ המאשימה טענה כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים להידבר, אך איננה מתחייבת לקבל המלצות התסקיר.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 23/06/19 עלה כי הנאשם בן 24, רווק המתגורר עם הוריו בקרית גת, בוגר 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו השתלב הנאשם בעבודה במפעלים שונים, ומזה כשנה עובד כנהג משאית, וכן הציג אישור רישום ללימודי הנדסה במכללת אשקלון.

הנאשם טען כי התנסה בעבר, פעמים בודדות, בשימוש בסמים עלה כי הנאשם בן 24, רווק המתגורר עם הוריו בקרית גת, בוגר 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו השתלב הנאשם בעבודה במפעלים שונים, ומזה כשנה עובד כנהג משאית, וכן הציג אישור רישום ללימודי הנדסה במכללת אשקלון.

הנאשם טען כי התנסה בעבר, פעמים בודדות, בשימוש בסמים מסוג קנאביס לאחר שהיה חשוף לכך בשגרת יומו עקב שימוש של חבריו בסמים. עם זאת, טען כי מביצוע העבירה עליה נותן את הדין לא עשה כל שימוש בסמים. הנאשם זומן והתייצב 3 פעמים למסירת בדיקות שתן בין החודשים מאי - יוני 2019 אשר נמצאו נקיות משרידי סם.

שירות המבחן התרשם כי לא קיימת נזקקות טיפולית בתחום הסמים.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, טען כי בוצעה לאחר שחרורו מהצבא, על רקע של חוסר מעש וללא תעסוקה משמעותית, ומתוך רצון לסייע לחבר אשר לדבריו לא הצליח לרכוש את הסם בעצמו ומשכך ביקש מהנאשם לרכוש אותו עבורו. לדברי הנאשם, לא קיבל תמורה בעד רכישת הסמים והעברתו לחברו. הנאשם טען כי ידע שעובר על החוק בביצוע מעשיו, אך לא חשב על חומרת המעשים והשלכותיהם. הנאשם טען כי התנהלות מסוג זה איננה מאפיינת אותו כלל.

שירות המבחן התרשם מנאשם בעל רקע ותפקוד נורמטיבי אך בעל קשיים רגשיים שעשויים להוות גורם סיכון להישנות עבירות ועל כן המליץ לדחות הדיון לצורך שילוב הנאשם בטיפול.

4. בשני תסקירים דווח על נכונות של הנאשם להשתלב בטיפול קבוצתי אשר לא יצא לפועל שלא באשמת הנאשם ועל כן נדחו הדיונים מעת לעת. במהלך תקופה זו החל הנאשם בלימודים אקדמאיים והשתלב בעבודה כטבח.

5. מתסקירו העדכני של שירות המבחן מיום 28/04/20 עלה כי הנאשם החל השתתפותו בקבוצה טיפולית ביום 20/01/20 והשתתף ב-8 מפגשים עד שהופסקה העבודה הקבוצתית בשל התפשטות נגיף הקורונה והנחיות משרד הבריאות. דווח כי הנאשם השתלב בקבוצה באופן תקין, הגיע בעקביות, לקח חלק פעיל בדיונים, שיתף, ואף טען כי בניגוד לחששותיו חש כי המפגש הקבוצתי בעל ערך ויכול לתרום לו. עוד דווח כי לאחר הפסקת מפגשי הקבוצה המשיך הנאשם לעמוד בקשר טלפוני עם שירות המבחן ושיתף כי ממשיך את לימודיו בלמידה מקוונת.

נוסף על המפורט, ביום 14/01/20 התבקש הנאשם למסור בדיקת שתן נוספת, אשר גם היא נמצאה נקייה משרידי סם.

במהלך תקופת הדחיה לא פתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

לאור המפורט, בשים לב לשיתוף הפעולה המתמשך עם שירות המבחן, סבר שירות המבחן כי יש להמשיך את ההליך הטיפולי אשר עובר הנאשם במסגרת צו מבחן שבמהלכו יתבקש למסור בדיקות שתן וימשיך השתתפותו בקבוצה טיפולית, וכן כי יש להטיל על הנאשם עונש חינוכי בדמות צו של"צ בהיקף נרחב של 200 שעות, וחתימה על התחייבות. הנאשם הביע הסכמתו להמלצה זו.

כמו כן, באשר לסוגיית אי ההרשעה, לאור גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, שיתוף הפעולה עם השירות כמפורט, תחילת לימודיו ורצונו להשתלב בתעסוקה כהנדסאי חשמל, ומאחר וסבורים כי "**הרשעה בדין עלולה לחסום בפניו אפשרויות תעסוקה ופרנסה רבות בתחום אותו לומד כיום**" - המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם, וזאת בכפוף להטלת צו של"צ וצו מבחן.

טיעוני הצדדים

7. במועד הטיעונים לעונש טענה ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה בגין עבירת הסחר בסמים אשר ביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לצד ענישה נלווית, והפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה.

בתוככי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ענישה ברף התחתון, אשר כולל מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות, פסילה בפועל ועל תנאי וקנס, וזאת בשים לב לתסקיר החיובי אשר הוגש בעניינו ובפרט לעובדה כי השתלב בלימודים ומשתף פעולה עם שירות המבחן, ומאידך גיסא לחומרת העבירה ולעברו הפלילי הצבאי של הנאשם.

ב"כ המאשימה הגישה גיליון ר"פ של הנאשם (1/ת) ממנו עולה כי הנאשם נעדר עבר פלילי למעט הרשעה אחת בגין עבירת רכוש במסגרת שירותו הצבאי אשר בשלה נדון למאסר מותנה, קנס כספי והורדה בדרגה.

8. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן במלואה, הן לעניין סוגיית ההרשעה והן לעניין העונש.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו להיעדר עבר פלילי ולכך שלא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם, וזאת למעט העבר הצבאי, וכן לאורח החיים הנורמטיבי אשר מנהל כיום הנאשם אשר כולל עבודה ולימודים ואף שינוי לטובה בזהות חבריו.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לשיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן כמפורט בתסקירים, לעובדה כי בדיקות שתן אשר מסר נמצאו נקיות משרידי סם, ולכך שהנאשם נעדר דפוסים עבריינים.

כמו כן, ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל אף לכך שכנגד יתר המעורבים באותה הפרשה נסגר התיק, וכן לסוג הסם אשר נסחר.

ב"כ הנאשם טען כי לאור גילו הצעיר של הנאשם כל הרשעה עלולה לפגוע בעתידו ולהוות לו מכשול, וביקש שלא למצות עמו את הדין ולהסתפק בענישה אשר הומלצה על ידי שירות המבחן.

9. במועד הדיון טען הנאשם כי מצטער על מעשיו, וכי כיום עובד כטבח ולומד הנדסת חשמל. הנאשם טען כי בשנת הלימודים הקרובה מתכוון לנסות להשתלב בעבודה באינטל במקביל ללימודיו, כפי שעשו חבריו. לשאלת בית המשפט השיב הנאשם כי טרם פנה לאינטל מאחר וממתין לסיום ההליך הפלילי ולקבלת ציוני שנת הלימודים הנוכחית, וכי לא יודע מהם תנאי הקבלה למסלול העבודה בחברה.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שבית המשפט לא סטה ממתחם העונש, ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

11. במקרה זה מדובר באירוע אחד אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מעבירת הסמים עליה נותן הנאשם את הדין הוא ההגנה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו, מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים כתוצאה מהפצה ושימוש בסמים.

14. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני - נמוך, וזאת בשם לב לסוג הסם, כמותו והעובדה כי בוצעה עסקה אחת בלבד.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת הסחר בסמים אשר ביצע הנאשם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 3627/13 שדה נגד מדינת ישראל (22/05/13) דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור מטעם המבקש אשר עתר להקלה בעונשו. בית המשפט אישר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל שהושת על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו ב-2 עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס במשקל 0.87 גרם תמורת 80 ₪ ו-1 גרם תמורת 80 ₪ בהזדמנויות שונות.

ב. בת"פ (י-ם) 9331-09-15 מדינת ישראל נגד משולם (03/05/18) הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שמכר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 7.5 גרם תמורת 1,200 ₪ והחזיק רבע גרם סם מסוג קנבוס לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי בנסיבותיו הקלות באופן יחסי של תיק זה מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט החליט להטיל על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם, ואף לחרוג ממנו מעט, בשל ההליך הטיפולי בו לקח חלק הנאשם והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 45 יום לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

16. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק) יש לתת את הדעת לתכנון אשר קדם לביצוע העבירה, גם אם זה לא היה מורכב במיוחד.

כמו כן, יש לתת את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה. כפי שנכתב רבות בפסיקה, עבירת הסחר בסמים מובילה להפצת הסמים ועשויה לגרום לנזקים ישירים ועקיפים כתוצאה מכך.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין עבירת הסחר בסמים שביצע הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

שאלת ההרשעה

18. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדיון.

19. הימנעות מהרשעה היא חריגה המוצדקת רק במקרים נדירים, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לשיקום הנאשם מההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין חומרת העבירה, אשר ניתן להימנע מהרשעת מבצעה מבלי שהדבר יפגע בשיקולי הענישה, באינטרס הציבורי ובערך המוגן. בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירה, מידת הפגיעה בקורבנות העבירה, הערכת סיכון, דפוסיו של הנאשם, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם ועוד. (ראו לעניין זה **ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל** פורסם בנבו (24/11/14).

20. במקרה המונח לפני שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם לא ניתן להימנע מהרשעה, ואנמק.

21. העבירה ונסיבות ביצועה -

על אף שנסיבות ביצוע העבירה במקרה זה אינן מהחמורות במקרה זה, כמפורט לעיל, סוג העבירה אשר ביצע הנאשם חמורה, היא בעלת השלכות חמורות, ובפסיקה נכתב רבות על הצורך בהחמרה בענישה בעבירות מסוג זה.

כך לדוגמה בע"פ **1654/16 שרר נגד מדינת ישראל (27/02/17)** צוין כי: "חומרתן של העבירות שבהן הורשע המערער היא רבה. בית משפט זה עמד לא אחת על הפגיעות הקשות של נגע הסמים בחברה, ועל הצורך בניתוק שרשרת הספקת הסם על ידי נקיטת יד קשה מול הסוחרים".

כמו כן, בע"פ **6373/06 מדינת ישראל נ' אלנשמי (06/09/06)** נקבע כי: "כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבוחרים לעסוק בסחר בסמים...".

כשאלה פני הדברים, סבורני כי סוג העבירה, בנסיבות ביצועה כמפורט, מאפשרים אי הרשעת מבצעה רק במקרים בהם יוכח נזק משמעותי וחרוג.

22. הנזק העלול להיגרם לנאשם-

ברע"פ 9118/12 פריגין נ' **מדינת ישראל (03/01/13)** נקבע כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, עליו להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד.

כמפורט לעיל, בנימוקי שירות המבחן להמלצתו לביטול הרשעתו של הנאשם צוין כי "**הרשעה בדין עלולה לחסום בפניו אפשרויות תעסוקה ופרנסה רבות בתחום אותו לומד כיום**". משמע, לא צוין כל נזק מוחשי קונקרטי עליו ביסס שירות המבחן המלצתו אלא אך אפשרות תאורטית לנזק עתידי.

ב"כ הנאשם לא הציג כל מסמך אשר מצביע על נזק קונקרטי אשר יגרם לנאשם באם יורשע או הציג כל פסיקה לתמיכה בעתירתו, וסמך טענתו על גילו הצעיר של הנאשם והתחלת לימודיו האקדמאיים בלבד.

לאור המפורט, בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, חומרת העבירה, לצד היעדר פגיעה קונקרטית משמעותית בעתידו של הנאשם - שוכנעתי כי במקרה זה לא קיימים שיקולים המצדיקים אי הרשעת הנאשם.

חריגה ממתחם העונש - שיקולי שיקום

23. הגם שקבעתי כי במקרה דנן אין מקום להורות על ביטול ההרשעה, שוכנעתי כי הליך השיקום אשר עובר הנאשם, בשים לב אף לגילו הצעיר, מצדיקים **סטייה מהמתחם לקולה**, ואנמק.

כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, במקרה המונח לפניי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי למעט עברו הצבאי כמפורט, אשר הצליח להתגבר על קשייו באופן שאפשר לו לסיים לימודיו בהצלחה, לשרת שירות מלא בצה"ל, ולהשתלב באופן תקין בתעסוקה.

הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו והביע עליהם צער, שיתף פעולה עם שירות המבחן מתחילת ההליך ועד כה, השתלב בהליך הטיפול אשר הוצע לו, מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם, והביע רצון להמשיך ולהתמיד בהליך הטיפול בעתיד במסגרת צו מבחן. כמו כן, הנאשם פועל לקידום מצבו ונמצא בימים אלה לקראת סיום שנת הלימודים הראשונה במסלול האקדמי אשר בחר.

שירות המבחן התרשם מצעיר בעל יכולות וורבליות וקוגניטיביות תקינות, בעל מאפייני אישיות והתנהגות תקינים, ויכולות אישיות ותעסוקתיות טובות.

באיזון בין השיקולים השונים, באתי לכלל מסקנה כי יש לחרוג ממתחם הענישה לקולה וניתן להסתפק בהטלת מאסר מותנה לצד ענישה נלווית.

24. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה מסוג פשע לפי **פקודת הסמים המסוכנים**.

2. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון בתוך 30 יום מהיום.

3. התחייבות כספית על סך 1,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירת פשע לפי **פקודת הסמים המסוכנים**.

4. 5 חודשי פסילה על-תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת הסמים, במשך שנתיים מהיום.

5. צו מבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם כי אם לא ימלא אחר תנאי צו המבחן ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את עונשו.

הסם יושמד.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז אייר תש"פ, 21 במאי 2020 במעמד הצדדים.